

DE STARKASTE

(utdrag)

Av
Daniel Brånn

Maj 2017

Daniel Brånn
Krukmakargatan 52
117 26 Stockholm

Webb: www.dbmanus.se
Mail: [daniel\(a\)dbmanus.se](mailto:daniel(a)dbmanus.se)

**INT. EKENFELDTSKA INTERNATSKOLAN - VINDSRUMMET - KVÄLL
(HÖSTEN 1938)**

De sitter tätt sammankrupna runt ETT TÄNT STEARINLJUS. Skuggorna fladdrar runt på väggarna och förvandlar hela rummet till en grotta i en spökskog. Men runt den lilla elden - som det ensamma stearinljuset utgör - sitter flickorna tryggt: Ellika, Julia, Ebba, Alva och Karin.

Ellika TITTAR uppfordrande på dem allihop.

Dramatiskt, som en skådespelare i en melodram, tar hon fram EN FICKKNIV.

ELLIKA
Alla måste svära blodseden.

Flickorna TITTAR osäkert på varandra. Vad menar hon?

Utan ett ord tar Ellika knivseggen och pressar den mot tummen. En droppe blod sipprar ut.

De andra flickorna utbyter oroliga blickar.

Hon ger kniven till Julia, som tveksamt tar emot den. Men hon vågar: Hon pressar eggen mot tummen, rycker till av smärtan. En droppe blod sipprar fram.

Julia ger kniven till Ebba. Ebba trycker den snabbt mot tummen så en blodsdroppe kommer fram. Hon suger in den i munnen och ger kniven till Alva.

Alva tar emot kniven som om hon tog emot en värdefull diamant. Dramatiskt skär hon ett snitt i tummen, så det droppar blod på golvet. Hon visar inte med en min att det gör ont.

Ellika ler gillande åt det.

Alva skickar vidare kniven till Karin, som förhandlar med sig själv. Ska hon ta emot den? Ska hon våga? Hon tvekar. TITTAR på de andra.

ELLIKA (CONT'D)
Den som inte svär blodseden är inte med.

Karin tar emot kniven, pressar den med darrande händer mot tummen. Tvekar.

Trycker till.

Det gör inte så ont. En droppe blod tränger fram och hon ger kvickt tillbaka kniven till Ellika.

ELLIKA (CONT'D)

"Jag lovar att aldrig bryta mot denna ed."

Alla sitter tysta.

ELLIKA (CONT'D)

Men säg efter mig då. "Jag lovar att aldrig bryta mot denna ed."

FLICKORNA

"Jag lovar att aldrig bryta mot denna ed."

ELLIKA

"Jag lovar att aldrig avslöja vår existens."

FLICKORNA

"Jag lovar att aldrig avslöja vår existens."

ELLIKA

"Om jag nånsin bryter mot eden kommer jag att möta ett öde värre än döden."

Ebba FNISSAR. Ellika BLÄNGER SURT på henne.

EBBA

Förlåt.

FLICKORNA

"Om jag nånsin bryter mot eden kommer jag att möta ett öde värre än döden."

ALVA

En för alla, alla för en!

De SKRATTAR. Även Ellika.

ELLIKA

"En för alla, alla för en!"

De TITTAR på varandra.

EBBA

Vad är det för öde egentligen? Som är värre än döden?

JULIA

Om jag vore du skulle jag inte ta reda på det.

Plötsligt RINGER EN KLOCKA i huset, upprepade gånger, och flickorna rusar upp. Det är läggdags!

De ställer snabbt i ordning allting, och lämnar rummet. Ellika tar ljuset och leder väg i mörkret.

Karin FÅR SYN på kniven, plockar upp den och ger den till Ellika. De ger varandra EN LÅNG BLICK som säger:

“Det här är vår hemlighet. Ingen annan får nånsin veta nåt.”

De lämnar rummet och går snabbt till sina egna sovrum.

INT. KARINS SOVRUM - NATT

Karin ligger i sängen. Hon TITTAR på ärret efter såret.

Hon ler.

EXT. TRÄDGÅRD UTANFÖR EKENFELDTSKA INTERNATSKOLAN - DAG

KLASSEN MED FLICKOR har utelektion i den sköna sensommarvärmen. I skuggan av några ekar står en svart tavla med påskriften BOTANIK.

Lektionen leds av **FRÖKEN ROSÉN**, en ung försiktig kvinna som talar milt och vänt.

FRK ROSÉN

Botanik är som ni säkert redan vet läran om växterna i naturen. Allt vi ser omkring oss: träd, blommor, gräset - allt beskrivs genom botaniken. Och vi här i Sverige har ju vår världsberömde botaniker som heter...?

Hon ser ut över raden med flickor för att få svaret. Många räcker upp handen.

Men inte Ellika.

ELLIKA

Carl von Linné.

Fröken Rosén blir aningens störd av att Ellika talar utan att räcka upp handen, men håller god min.

FRK ROSÉN

Det stämmer. Som levde ungefär när, tror ni?

ELLIKA
 (räcker inte upp handen nu
 heller)
 På sjuttonhundralet, det vet väl
 alla?

FRK ROSÉN
 Jag måste be dig låta de andra
 svara, Ellika.

ELLIKA
 Men varför berättar du det här? Vi
 vet ju allt redan.

FRK ROSÉN
 Det är inte säkert. Hur många här
 visste till exempel att von Linné
 levde på sjuttonhundralet?

Alla räcker upp handen. Ebba och Alva FNISSAR tyst
 sinsemellan.

Karin och Julia fnissar inte - de utbyter istället ogillnade
 blickar åt att Ebba och Alva fnissar.

FRK ROSÉN (CONT'D)
 (skrattar nervöst)
 Jaja. Men jag ska ändå berätta om
 botaniken. Om ni ser här på--

ELLIKA
 (avbryter)
 Vi borde lära oss om blommor och
 bin istället.

Nu tittar alla på Ellika. Vad menar hon? Menar hon...?

FRK ROSÉN
 Det... det tillhör ett annat ämne.

ELLIKA
 Men ni säger ju att vi ska bli goda
 hustrur och mödrar. Då måste vi ju
 lära oss hur man gör barn.

Alla tittar nervöst på varandra. Hon menade det!

Fröken Rosén byter desperat ämne.

FRK ROSÉN
 Om ni tittar på den här eken här,
 så kan vi se att...
 (MORE)

FRK ROSÉN (CONT'D)

Den här ståtliga eken här var en gång bara ett litet, litet ekollon. Tänka sig, va?

ELLIKA

En flicka jag träffade en gång sa att mannen måste sticka in sitt organ i kvinnans för att det ska bli barn. Är det så, fröken?

FRK ROSÉN

Som jag sa, det där tillhör ett annat ämne. Tänka sig, va, att ett sånt här litet ollon kan--

ELLIKA

(till Alva och Ebba)

Det är så knäppt att föreställa sig. Men våra pappor har gjort det. Stoppat in sina... ni vet, i våra mammors ni vet!

Alva och Ebba börjar STORSKRATTA. Andra flickor FNISSAR NERVÖST. Men inte Julia och Karin.

JULIA

Det är inget roligt, Ellika. Sluta nu.

ELLIKA

Vadå? Det är ju så. Alla pappor och mammor har gjort så. Till och med dina, Julia.

JULIA

Jag vill inte höra mer!
(till fröken Rosén)
Fröken, säg åt henne.

FRK ROSÉN

Ja, Ellika. Var lite tyst nu, så vi kan fortsätta lektionen. Carl von Linné gjorde många resor runt om i Sverige, och undersökte allt han såg. Och han upptäckte det som han kom att kalla sexualsystemet. Det--

Nu SKRATTAR alla. Till och med Karin FNISSAR.

Den enda som inte tycker det är roligt är Julia.

JULIA

(gråtfärdig, till alla)
Sluta! Varför är ni så barnsliga?

Fröken Rosén bara tittar på de skrattande flickorna.

FRK ROSÉN

Ja, detsamma undrar jag. Kan ni inte styrsla till er nu, så jag kan fortsätta?

ELLIKA

Vet ni vad jag såg en gång på en bondgård i Tyskland? En häst som hoppade upp på en annan häst och gjorde den med barn. Hästens organ var så här långt!

Hon visar säkert en halvmeter med händerna, och alla KIKNAR av SKRATT.

JULIA

(hysteriskt)

Sluta!!

Julia springer därifrån. Ingen bryr sig, förutom Karin.

KARIN

Julia!

Ellika ler åt Karin och nickar i triumf. Fröken Rosén står handfallen inför en klass skrattande flickor.